Cit. vl. nařízením č. 516/1919 uvedeny byly na Slov. v platnost i předpisy organisační čl. VII., XXI až XXIV zák. č. 268 z r. 1919, a tím i § 11 n. z. ve znění této novely, určující pokladny, jež výlučně jsou povolány k tomu, aby nucené pojištění pro případ nemoci prováděly. Mezi těmito výlučně oprávněnými nositeli pojištění vodní družstva uvedena nejsou. A jen těchto v § 11 uvedených pokladen týká se stížností dovolávaný čl. XXI zák. č. 268/1919. — — —

Č. 5592.

Nemocenské pojišťování. — Zdravotnictví (Slovensko): I. * Ustanovení § 59. zák. čl. XIX : 1907 o povinnosti nemocenských pokladen hraditi nemocnicím útraty vzniklé ošetřením nemocných členů, vztahuje se i na případy porodu a šestinedělí. — II. § 3 zák. čl. XXI : 1898 o náhradě ošeřovacích útrat rodiček v nemocnicích je zrušen zákonným článkem XIX : 1907.

(Nález ze dne 20. dubna 1926 č. 8470).

Věc: Okresní dělníky pojišťující pokladna v S. proti župnímu úřadu v Bratislavě stran náhrady léčebného za Marii M.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím uložil župní úřad v Bratislavě stěžující si pokladně, aby veř. župní nemocnici v Trnavě zaplatila léčebné útraty 184 K za členku Marii M. z těchto důvodů: »Poněvadž Marie M. jest členkou okresní dělníky pojišťující pokladny v S., jest tato pokladna dle § 59 zák. čl. XIX : 1907 povinna zaplatiti obnos 184 Kč za její ošetření a zaopatření při porodu ve veř. župní nemocnici v Trnavě. Citovaný § ukládá nemoc. pokladnám náhradu útrat ošetření a zaopatření nemocných členů pokladny. Za nemocného nutno považovati každého, kdo musí býti v nemocnici ošetřován, tedy i šestinedělky. O tom není pochyby už ze samého znění §ů 59 a 55 cit. zákona. Dle všeobecně platné normy právní ruší cit. zákonné ustanovení z r. 1907 všecky jemu odporující zákonné předpisy před tím vydané, pokud zákon výslovně jinak neustanovuje. Je tedy §em 59 zák. čl. XIX : 1907 zrušeno ustanovení litery e) § 3 zák. čl. XXI : 1898, dle kterého by ošetřovací útraty rodiček v nemocnicích porodivších měl hradit zemský fond pro ošetřování nemocných, a to ve všech případech, tedy i pro členky nemocenských pokladen. Že ustanovení lit. e) § 3 zák. čl. XXI : 1898 pro členky nemoc. pokladen neplatí, jest zjevno též ze znění § 206 zák. čl. XIX : 1907, který výslovně zachovává z celého zák. čl. XXI 1898 jen § 9. Z těchto důvodů bylo nutno uložiti v daném případě případě platební povinnost okr. pokladnici v S.«

O stížnosti do toho rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost obrací se svými vývody proti názoru žal. úřadu, že §§ 59 a 206 zák. čl. XIX : 1907 jest zrušeno ohledně členů nemoc. pokladen ustanovení lit. e) § 3 zák. čl. XXI 1898, dle kterého ošetřovací útraty rodiček v nemocnici porodivších má hraditi zemský fond pro ošetřování nemocných, a hledí dokázati, že ustanovení to v celém rozsahu platí i po vydání zák. čl. XIX : 1907.

Otázkou, zda a pokud cit. § 3 byl zrušen zákonným čl. XIX : 1907, zabýval se nss již ve svém nálezu ze dne 11. února 1926 č. 16981/25, a vyslovil právní názor, že z výslovného předpisu § 206 zák. čl. XIX : 1907, jenž zachovává vedle ustanovení v tomto zákoně obsažených ze zák. čl. XXI : 1898 jedině § 9, plyne, že ostatní předpisy zák. čl. XXI : 1898 vedle předpisů zák. čl. XIX : 1907 neplatí čili že zák. čl. XIX : 1907 připouští ze zásady § 59 pouze výjimku stanovenou §em 9 zák. čl. XXI : 1898. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě. — — —

Z právního hlediska právě vyloženého se podává pro případ projednávaný, že stěžující si pokladna nemůže se dovolávati předpisu § 3 zák. čl. XXI : 1898, jsou-li dány předpoklady pro použití § 59 zák. čl. XIX : 1907, jenž ukládá nemoc. pokladnám povinnost hraditi nemocnicím úplné útraty vzniklé ošetřením nemocných členů do 4 týdnů dle ošetřovací sazby poslední třídy.

Proti zjištění žalovaného úřadu, že Marie M. jest členkou stěžující si pokladny a že ji bylo po dobu jejího ošetření a zaopatření při porodu v župní nemocnici v Trnavě považovati za nemocnou ve smyslu cit. § 59, stížnost námitek nemá.

Že § 59 má na mysli také případy porodu, zřejmo jednak z jeho souvislosti s §em 58, jenž připouští nemocniční léčení místo dávek § 50, č. 1 až 5, zahrnuje tedy také případy šestinedělí a porodu členek pokladny, jednak z § 59 samého, jenž mezi léčebnými ústavy, jimž nemoc. pokladny jsou povinny hraditi náklady ošetření svých členů, uvádí výslovně též zemské porodnice. Nelze proto shledati nezákonným, když úřad opřel nař. rozhodnutí o předpis § 59 zák. čl. XIX : 1907 a odmítl použíti § 3, lit. e) zák. čl. XXI : 1898.

Č. 5593.

Státní zaměstnanci: I. * Ustanovení §§ 1 a 2 zákona č. 289/1924 nezakládají pro úředníky tam uvedné právního nároku na poskytnutí odměn (t. zv. vysokoškolských přídavků). — II. Úředník na dovolené s čekatelným není úředníkem aktivním.

(Nález ze dne 20. dubna 1926 č. 8480).

Prejudikatura: Boh. 4783, 4945 adm.

Věc: Dr. Otto M. v Bratislavě proti ministru čsl. republiky s plnou mocí pro správu Slovenska o poskytnutí odměny podle zák. čl. 289/1924.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad st-li výplatu vysokoškolského přídavku (odměny) ve smyslu zákona č. 289/1924 a sice proto, že dle cit. zákona se má příslušná odměna udělovati státním resp. některým jiným veř. zaměstnancům v činné službě se nacházejícím, kdežto st-l, jsa již od 26. listopadu 1923 na dovolené s čekatelným, se od této doby v aktivní službě státní nenachází.

Stížnost do rozhodnutí tohoto podanou neshledal nss důvodnou, uváživ toto:

Zákon z 22. prosince 1924 č. 289 Sb. zmocnil vládu, aby udělila za rok 1924 odměny v úhrnné částce až do 170,000.000 Kč státním za-